

Průvodce
po cyklistické cestě

LUŽNICE

a

NEŽÁRKA

Cyklistická cesta Lužnice a Nežárka

Jihočeský kraj je pro svůj převážně rovinný charakter ideálním místem pro cykloturistiku a má v současné době tři páteřní cyklistické cesty, které se postupně mění v cyklostezky. Cyklistická cesta (dále jen CC) Lužnice - Nežárka je jednou z nich. Větví se na dvě trasy, přičemž jedna vede z Českých Velenic a sleduje tok řeky Lužnice až do Týna nad Vltavou, ta druhá zase tok řeky Nežárky z Jarošova, kde tato řeka vzniká soutokem říček Kamenice a Žirovnice, až do Veselí nad Lužnicí k soutoku s Lužnicí. Celková délka CC Lužnice je 142 km, je vhodná pro trekkingová kola a jednotlivé etapy zvládnou i rodiny s dětmi, jedná se spíše o nenáročnou, místy středně náročnější trasu a terén. Ne celá polovina trasy vede mimo motorovou dopravu, zbytek cyklisté sdílí s málo frekventovanými silnicemi třetí třídy. Celková délka CC Nežárka je 53 km, trasa je rovněž nenáročná až středně náročná a vhodná především pro trekkingová kola.

Trasování a vyznačení těchto cyklistických cest iniciovalo občanské sdružení „Cyklostezka Lužnice“, které si dalo do vínku podporovat postupné vyznačení a vybudování cyklostezek kolem Lužnice a Nežárky jako alternativu Vltavské a Otavské cyklostezky. Vlastní vyznačení je dílem Nadace Jihočeské cyklostezky z let 2013 a 2014 a tato nadace také vydala následně i podrobnou mapu s trasami obou cyklistických cest. Současná „Cyklostezka Lužnice, z.s.“, je v souladu s novým občanským zákoníkem dobrovolným nevládním neziskovým spolkem, který sdružuje zástupce měst a obcí podél této cyklistické cesty. Opravdová cyklostezka, která povede mimo stávající komunikace, bude budována postupně a po částech, a to nejen v závislosti na financích, ale i na výkupu pozemků a možnostech vést tuto cyklostezku co nejlíže k břehům obou řek.

Cyklistická cesta Lužnice byla slavnostně otevřena v sobotu 7. června 2014 před vlakovým nádražím v Českých Velenicích, odkud se po projevech zástupců města, Nadace Jihočeské cyklostezky a občanského sdružení Cyklostezka Lužnice a po slavnostním přestřižení pásky vydalo celkem 168 cyklistů po čerstvě vyznačené cestě s modrým logem (vlnka, kolo a velké L), do cíle první části ve Veselí nad Lužnicí.

Všem cyklistům, kteří se vydají a budou častěji vydávat na trasy CC Lužnice a CC Nežárka přejí jménem našeho spolku jen samé hezké zážitky a těm pravidelným návštěvníkům doporučuji i postupné splnění některých oblastních turistických odznaků jako je OTO Jihočeská Lužnice a OTO Krajem kalicha (oba na www.kct-tabor.cz) nebo OTO Veselsko (záznamník v Infocentru na nám. TGM ve Veselí nad Lužnicí nebo e-mailem na info@veseli.cz)

Václav Průcha
Cyklostezka Lužnice, z.s.

Obsah průvodce o cyklistické cestě Lužnice a Nežárka

Obsahem tohoto průvodce je celkem devět výřezů z mapy vydané Nadací Jihočeské cyklostezky a u každého z těchto výřezů je uveden podrobnější popis daného úseku a zároveň i několik doporučených tras v blízkosti vyznačeného hlavního úseku. Jedná se o neznačené trasy, které vedou po silnicích a cestách, na kterých jsou zajímavé turistické cíle a které jsou alternativami pro některé plánované úseky budoucí cyklostezky.

Zároveň průvodce nabízí i turistické informace o městech podél cyklistických cest (včetně odkazů na možnosti ubytování a stravování) a některé další zajímavosti. Výběh fotografií byl pak orientován především přímo na řeku Lužnici a Nežárku.

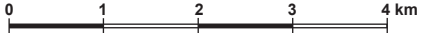

VYSVĚTLIVKY

- cyklistická cesta Lužnice
- cyklistická cesta Nežárka
- doporučené cyklovýlety
- značená cyklotrasa
- značené turistické trasy

1 : 80 000

Mapový podklad © Kartografie PRAHA, a.s.

Trasa 1: České Velenice – Suchdol nad Lužnicí

Základní trasa „CC Lužnice“

1. část: České Velenice - Klikov

Délka trasy: 21,5 km Převýšení: 90 m

Průběh trasy: před nádražím v Českých Velenicích začátek cyklistické cesty Lužnice (značeno modrým čtvercem s vlnkou, symbolem kola a tmavým „L“) - rovně přes hlav.sil. – souběh s 341 – Nová Ves nad Luž., křiž. před obcí vlevo – souběh s 1013 – křiž. 1 km za tratí vpravo – souběh s 1012 – Dvory nad Luž. – za žel. přejezdem vlevo – Suchdol nad Luž. – před žel. přejezdem vpravo – průjezd vých. okrajem města po levém břehu Lužnice a jejím rameni – kolem nádraží ČD až k silnici – vpravo do Klikova.

Doporučené vedlejší trasy

1.1. Kolem Českých Velenic dvakrát přes Lužnici

Délka trasy: 11,5 km Převýšení: 60 m

Průběh trasy: od nádraží po trase CC Lužnice – na křižovatce rovně (CC odbočuje vpravo) – přes hlav. silnici a 2 žel. přejezdy – Rybný ryb. (přír. koupaliště) – vlevo po lesní cestě – vpravo po červené tur. zn. – po 100m vlevo po 34 – rovně Vitorazskou ul. – na křiž. vpravo na most přes Lužnici – za hranicí vlevo po sz. okraji rakouského Gmündu – vlevo kolem zámku zpět přes Lužnici (Lainsitz) – za hraničním přechodem vlevo po 34 – na křiž. vpravo k nádraží.

1.2. Ze Dvorů přes Halámky a Rapšach do Klikova

Délka trasy: 9,4 km Převýšení: 25 m

Průběh trasy: od kostela ve Dvorech nad Lužnicí vpravo – na křiž. vlevo na most přes Lužnici – v Halámkách rovně přes hlav. silnici - Rapšach – na křiž. vpravo a hned vlevo – 1 km za Rapšachem vlevo přes osadu a kemp Paříž – Malá a Velká Tuštská pískovna (přír. koupaliště a kemp) – napojení na hlav. trasu CC Lužnice – po ní vpravo do Klikova.

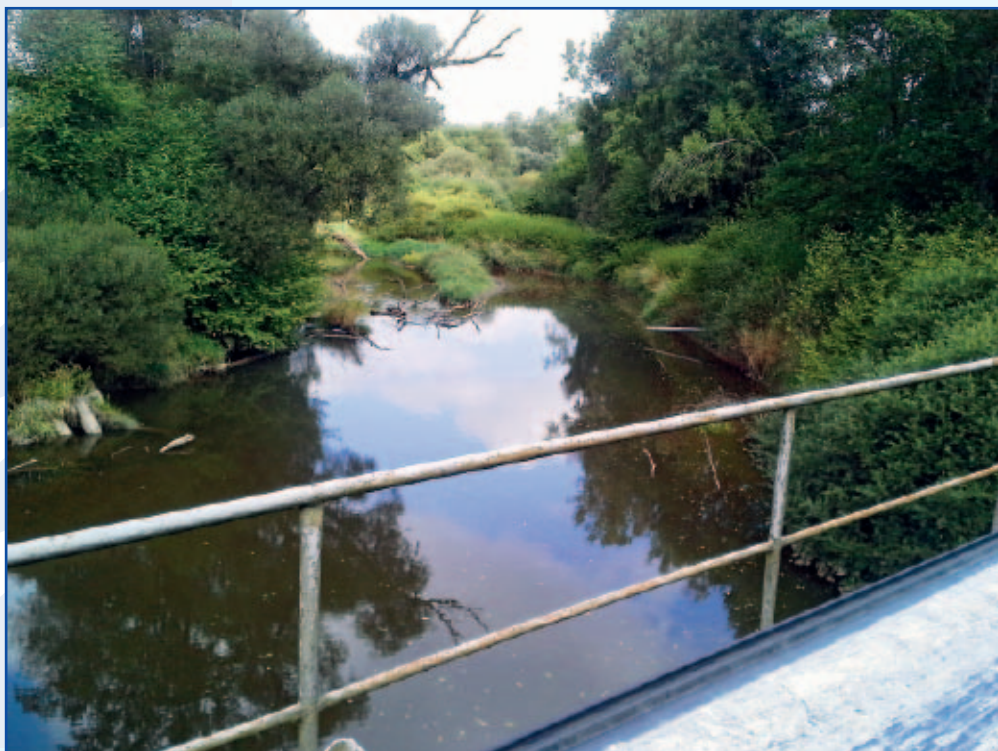
1.3. Ze Dvorů přes Hrdlořezy a Tři Facky do Suchdola

Délka trasy: 9,8 km Převýšení: 51 m

Průběh trasy: ve Dvorech před žel. tratí vlevo z CC Lužnice – po tématické cyklotrase „Paměti Vitorazska“ - vlevo Hrdlořezy – průjezd celou obcí – na konci vpravo kolem Staré Myslivny – hájovna a osada Tři Facky – vlevo přes Gruntovní pole – na hlav. silnici vpravo do Suchdola nad Lužnicí – u kostela rovně a za žel. přejezdem napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

Řeka Lužnice

Lužnice je největším pravostranným přítokem Vltavy v jižních Čechách. Pramení pod jménem Lainitz v rakouské části Novohradských hor na západním svahu Eichelbergu (1054 m), v nadmořské výšce 990 m nad obcí Karlstift. Po 1,5 km toku vstupuje na jihočeské území nedaleko Pohoří na Šumavě a protéká jím v délce 4,5 km až ke Stříbrné Huti. Odtud se opět vrací na rakouské území, jímž protéká v délce 33,5 km. U Českých Velenic tvoří 2,5 km dlouhý úsek státní hranice, pak vstupuje znovu na rakouskou půdu a po 7,5 km toku u Krabonoše se vrací natrvalo na naše území. Tok Lužnice o celkové délce 199,0 km (na území Jihočeského kraje 156,5 km) je s výjimkou nejhořejšího úseku klidný a na středním toku poměrně křivolaký. Pod Planou nad Lužnicí ale vstupuje řeka do oblasti krystalinika a vytváří zde (zejména mezi Táborem a Bechyní) hluboké, místy až kaňonovité údolí. Významnější přítoky přijímá Lužnice převážně z pravé strany. Jsou to postupně Dračice, Koštěnický potok, Nežárka, Dírenský potok, Černovický potok, Kozský potok a v Táboře pak Košínský potok, zvaný v dolním toku pod Jordánem též Tismenice. Následují krátké přítoky z nichž nejdelší je Oltyňský potok a vodnatější říčka Smutná ústící pod Bechyní. Posledním z významnějších přítoků Lužnice z pravé strany je Bílinský potok, který se vlévá do řeky nad Kolodějemi nad Lužnicí. Z levostranných přítoků je první větší na našem území potok Tušův ústící do řeky nad Suchdolem nad Lužnicí, potom až pod Rožmberkem Miletínský (Tisý) potok s ústím u obce Klec a ve Veselí nad Lužnicí Bechyňský potok přibírající zprava 15 km dlouhou Blatskou stoku. Následují čtyři kratší přítoky a u Plané nad Lužnicí se vlévá do Lužnice delší Maršovský potok. Následuje 15 krátkých potůčků a posledním delším levostranným přítokem je 20 km dlouhá Židova strouha, vytvářející romantické kaňonovité údolí s ústím do Lužnice pod Bechyní.

Město České Velenice

Pohraniční město České Velenice leží na státní hranici České republiky a má přibližně 3 400 obyvatel. Ve městě je železniční i silniční hraniční přechod. Název České Velenice vznikl až v roce 1920 (před tím zde byly obce Dolní Velenice, Josefsko a Česká Cejle). V roce 1938 připadlo území okolo dnešních Českých Velenic Německu. Koncem války (23. 3. 1945) byly Velenice bombardovány a téměř zničeny. Po roce 1945 bylo město znovu vybudováno. Památky Českých Velenic proto připomínají zejména období po druhé světové válce. U hřbitova je památník obětem nacismu - hromadný hrob 512 židů maďarské národnosti, kteří zahynuli v táborech v sousedním Gmündu. Po válce bylo postaveno takřka nové město. Bylo vybudováno nádraží, železniční dílny i obytné domy. Předválečný ruch se ale do Velenic už nikdy nevrátil, zapříčinila to zejména „železná opona“, která město izolovala od okolního světa. Až do roku 1989 kontrolovala Pohraniční stráž každého příchozího, a to i z vnitrozemí. Dnes už České Velenice dohnaly skoro všechny resty z minulosti a tak je již většina budov nově zrekonstruovaná, jsou opravené silnice a městská zeleň je zase pečlivě opatrována. V letech 2010–2012 bylo za 870 mil. Kč celé nádraží zrekonstruováno. Dnes tak České Velenice tvoří moderní železniční stanici evropského měřítka. Slouží jako přestupní stanice pro spoje z Vídně do Českých Budějovic a Plzně i do Veselí nad Lužnicí a Prahy. Trať České Budějovice – České Velenice je nově v celé délce elektrifikována. České Velenice jsou velmi dobře dostupné i pro silniční dopravu. Ve společném česko-rakouském průmyslovém parku ACCESS (25 ha ve Velenicích a 25 ha v Gmündu) už sídlí řada firem, které jsou významným zaměstnavatelem pro celé široké okolí Českých Velenic. Ubytování a stravování: www.velenice.cz.

Město Suchdol nad Lužnicí

Město Suchdol nad Lužnicí patří mezi nejmladší města v Česku. Se svými 3650 obyvateli je čtvrtým největším městem v okrese Jindřichův Hradec. Tento údaj zahrnuje i obyvatele žijící v místních částech Klikov, Františkov, Tušň, Hrdlořezy a Bor. Suchdol nad Lužnicí je přirozeným centrem v území mezi lázeňským městem Třeboň (20 km) a státní hranicí s Rakouskem. Z toho vyplývající četnost hraničních přechodů v blízkém okolí města znamená prostor pro poznávání území za hranicemi státu. Mezi pamětihodnosti patří kostel sv. Mikuláše, který byl založen asi v první polovině 14. století. Městem protéká řeka Lužnice, která se za celou historii místa stala jeho symbolem. Každoročně přijíždějí do Suchdola nad Lužnicí nejen stovky vodáků, ale i milovníci přírody, aby znovu prožili zázrak proměny přírody na Horní Lužnici, kde meandrující koryto řeky s řadou odstavňích ramen a tůň, s charakteristickými mokřinami a lučními společenstvy je jednou z posledních lokalit obdobného charakteru v celé republice (od r. 1994 přírodní rezervace - 414 ha), nebo aby se pokochali barevností a vůní fauny rašeliniště Červené blato, či aby prošli kaňonem řeky Dračice. Zejména v letních měsících je Suchdolsko známo kvalitním koupáním v zatopených pískovných Cep I. Ubytování a stravování: www.suchdol.cz.

Trasa 2: Suchdol nad Lužnicí – Třeboň

Základní trasa „CC Lužnice“ 2. část: Klikov – Stará Hlína

Délka trasy: 22,0 km
Převýšení: 62 m

Průběh trasy: v Klikově vlevo kolem kaple – souběh s 1011 – Žabárna - lesní křiž. vlevo – souběh s 1010 – osada Kosky, rovně přes hlav. sil. – most přes Koštěnický potok – křiž., vlevo – rest. Kosky a kemp - lesní cesta – křiž. u ryb. Nový Hospodář, vlevo – souběh s červenou tur. zn. – ryb. Starý Hospodář, vlevo po červené tur. zn. – „Dlouhý most“ přes Novou řeku – Novořecká Bašta (možnost odbočit po zelené tur. zn.

vlevo 800 m na Rozvodí Staré a Nové řeky a zpět) – Stříbřecký most, křiž. vlevo – souběh s 1035 – Stará Hlína, rovně přes hlav. sil. (směr ryb. Rožmberk).

Doporučené vedlejší trasy

2.1. Ze Suchdola kolem pískových jezer Cep I a Cep

Délka trasy: 7,5 km

Převýšení: 87 m

Průběh trasy: od nádraží v Suchdole po hlavní silnici směr Třeboň (!!!) – po 600 m vpravo ze silnice pod žel. podjezd (pěší překonání haldy) – po pěšině nájezd na okružní cestu vpravo kolem pískových jezer Cep I a Cep (přír. koupaliště) – na hlav. sil. vpravo – mosty přes Zlatou stoku a přes Lužnici – Kosky – napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

2.2. Z Klikova přes Chlum u Třeboně na Stříbřecký most

Délka trasy: 23,2 km

Převýšení: 195 m

Průběh trasy: v Klikově vpravo z hlav. trasy CC Lužnice – souběh s 1012 – Nová Huť – za ní rovně a po 200 m vlevo – souběh s 341 – Chlum u Třeboně – ryb. Hejtmán (kempy) – po hrázi vlevo – souběh s 1011 – Lutová, na konci obce vlevo – souběh s 1035 – část NS „Okolo Třeboně“ – Stříbřec – Stříbřecký most přes Novou řeku – napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

2.3. Kosky – Lutová – Stříbřec

Délka trasy: 12,8 km

Převýšení: 86 m

Průběh trasy: v Koskách vpravo z hlav. trasy CC Lužnice – souběh s 1010 – část NS „Okolo Třeboně“ – ryb. Nový Kanclíř a Starý Kanclíř – Lutová, na konci obce vlevo – souběh s 1035 – Stříbřec – Stříbřecký most přes Novou řeku – napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

2.4. Kosky – Třeboň - Rožmberk

Délka trasy: 23,3 km

Převýšení: 56 m

Průběh trasy: v Koskách vlevo z hlav. trasy CC Lužnice – souběh se 122 - vlevo a rovně přes hlav. sil. (!!!) – lesní křiž., vpravo – souběh se 122 a modrou tur. zn. – část NS „Okolo Třeboně“ – háj. Barbora – Zlatá stoka – Opatovický Mlýn – hráz Opatovického ryb. a ryb. Svět – Třeboň – stále po 122 – Brilice, křiž., vpravo – souběh s 1034 - Přeseka – rovně přes hlav. sil. (!!!) – hráz ryb. Rožmberk - napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

Stará a Nová řeka

Národní přírodní rezervace vyhlášená v roce 2013 má katastrální výměru 812,63 ha. Cílem ochrany je zachovat současný stav ekosystémů Novořecké hráže, Nové řeky, Staré řeky, Lužnice, inundačního území Lužnice a Nové řeky a všech lesních porostů blízkých přirozeným. Postupně převést kulturní lesní porosty na porosty svou druhovou, věkovou a prostorovou skladbou odpovídající porostům přirozeným na daných typech stanovišť. Zachovat a případně obnovovat soustavy mělkých lagun v inundačním území Nové řeky a Lužnice. V úsecích řek, kde neprobíhá přirozený cyklus vzniku odstavených ramen, obnovovat stávající ramena, která v procesu přirozeného vývoje zanikají. Zachovat v optimálním stavu přírodní stanoviště a biotopy zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, které se v území vyskytují. Řeka je ponechána přirozenému vývoji, je však součástí napájecího systému třeboňských rybníků a průtok je účelově regulován. Na několika místech jsou periodicky odstraňovány písčné nánosy. V NPR leží rovněž těleso Novořecké hráže,

její případné opravy a rekonstrukce mohou být předmětem negativních zásahů do lužního lesa. Na rybnících probíhá běžné rybníční hospodaření. Plochy mokřadních společenstev v nivě řeky jsou ponechány bez zásahu. Území rezervace je přístupné po veřejných a turisticky značených cestách, je zde umožněn i průjezd vodáků po obou tocích.

Trasa 3: Rožmberk a Nadějská rybniční soustava

Základní trasa „CC Lužnice“

3. část: Stará Hlína – Vlkovský rybník (60.km CC)

Délka trasy: 16,5 km Převýšení: 31 m

Průběh trasy: ze Staré Hlíny kolem kapličky – souběh s 1035 – část NS „Rožmberk“ – ryb. Hodějov – před háj. Smítka vlevo - hráz ryb. Rožmberk, na konci hráze vpravo – souběh s 1034 – ryb. Namšal - obec Lužnice – Černičný ryb. – kříž, vpravo po hlav. silnici (!!!) – most přes řeku Lužnici – vlevo z hlav. sil. (!!!) – obec Klec – Nadějská ryb. soustava – kříž, vlevo a stále rovně - souběh s 1034 a žlutou tur. zn. - kříž. u Vlkovského ryb.

Doporučené vedlejší trasy

3.1. Lesní cesty Hodějovem a Koleneckou oborou

Délka trasy: 11,1 km Převýšení: 63 m

Průběh trasy: u hájovny Smítka rovně po červené tur. zn. – po 300 m vpravo a rovně lesní cestou – les Hodějov – háj. Lipičí – Ostrý ryb. - Kolence, kříž., vlevo po hlav. sil. – po 500 m vpravo – ryb. Podsedek – lesní cesty Koleneckou oborou – kříž., vlevo po žluté tur. zn. – háj. Sednička – ryb. Prkenný – háj. U Strakatého - kříž., vpravo - napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

3.2. Po červené kolem rybníka Potěšil do Klece

Délka trasy: 6,3 km Převýšení: 6 m

Průběh trasy: u hájovny Smítka rovně – souběh s červenou tur. zn. – před obcí Lužnice vpravo stále po červené tur. zn. – PR Slepíčí vršek – ryb. Potěšil – ryb. Stehlík – kříž., rovně přes hlav. sil - napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

3.3. K rybníku Dvořiště a do Lomnice nad Lužnicí

Délka trasy: 17,4 km Převýšení: 89 m

Průběh trasy: na konci hráze ryb. Rožmberk rovně – souběh s 1034 – rovně přes hlav. sil. (!!!) – Přesecka, kříž., vpravo – Dunajovice, kříž., vpravo – souběh se 122 – Horní Slověnice, kříž., vpravo – souběh s červenou tur. zn. – za obcí vlevo ze sil. (!!!) – ryb. Dvořiště – na konci hráze rovně – souběh s 122 A – Smržov – ryb. Koclířov, kříž., vlevo (!!!) – Lomnice nad Lužnicí – souběh s 1170 – Klec – napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

3.4. Přes Lomnici k Záblatckému rybníku a do Vlkova

Délka trasy: 15,2 km

Převýšení: 53 m

Průběh trasy: před obcí Klec vlevo (západní směr) – souběh s 1170 – žel. přejezd – Lomnice nad Lužnicí, kříž., vpravo po hlav. sil. a hned po 70m vlevo (směr Ševětín) – most přes Zlatou stoku – kříž., vpravo – souběh se žlutou tur. zn. – Záblatcký ryb. – na konci hráze vpravo – po 300 m vlevo ze silnice – stále po žluté tur. zn. – polní a lesní cesta – sam. U Chrtů – ryb. Hliníř – kříž. na konci lesa, vpravo – souběh s 1134 – Ponědrážka, kříž., vlevo – kříž. na hlav. sil., vlevo (!!!) – po 1 km vpravo – kemp Měruše – most přes Lužnici - Vlkov - napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

3.5. Po červené Nadějskou rybníční soustavou

Délka trasy: 6,4 km

Převýšení: 18 m

Průběh trasy: za obcí Klec vlevo – souběh s červenou tur. zn. – ryb. Víra – ryb. Naděje – kříž. se zelenou tur. zn., rovně stále po červené tur. zn. – menší rybníky Horák, Fišmistr, Baštýř a Pěšák (vlevo od trasy) – větší rybníky Rod a Pražský (vpravo od trasy) – podchod pod žel. tratí (!!! - vést kolo) – ryb. Překvapil – Nový ryb. – sam. U Nohavů – ryb. Krajina – Vlkovský ryb. - napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

Naučná stezka „Okolo Třeboně“

Naučná stezka „Okolo Třeboně“ je určena cyklistům. Vytváří uzavřený okruh, který je 39 km dlouhý a je na něm umístěno 22 zastávek, vybavených informačními tabulemi. Tyto tabule podávají informace o celém Třeboňsku, jak z hlediska přírodního, tak i historického. Náznorně popisuje typické třeboňské prvky, ke kterým nepochybně patří rybníky a rybníční soustavy, rašelinistiště, lesní komplexy a mokré louky, včetně rostlinných a živočišných společenstev, která je obývají. Rovněž informuje o historickém vývoji oblasti, včetně prvního osídlení a s tím spojeného využívání a přetváření krajiny člověkem. Trasa stezky je vedena po málo frekventovaných, většinou asfaltových silnicích III. třídy, hrázích rybníků, polních a lesních cestách. Stezka začíná v Třeboni na hrázi rybníka Svět a pokračuje po hrázi rybníka Opatovický. Dále vede k rašelinistišti Spálená borkovna a k myslivně Barbora. Po překlenutí Zlaté stoky míří na hráze Chlumských rybníků a přes malebné obce Lutová a Stříbřec do Staré Hlíny, kde se kolem jižní části rybníka Rožmberk vrací zpět do Třeboně. Nového průvodce naučnými stezkami v CHKO Třeboňsko s přehlednými mapami, fotografiemi a řadou praktických informací je možno vyzvednout v Domě přírody Třeboňsko nebo v Turistickém informačním centru v Třeboni.

Rybník Rožmberk

Jde o největší český rybník, a tak je také někdy nazýván „Král rybníků“. Jeho katastrální rozloha je 648 ha a byl založen v letech 1584–90 proslulým rybníkářem Jakubem Krčínem z Jelčan. Jeho hráz je dlouhá 2430 m, až 10 m vysoká a u paty 55 m široká. Šířka koruny je 11 m, porostlá je 150 až 400 let starými duby. Rybník měl původně rozlohu asi 1060 ha, zaplavoval louky až na okraji Třeboně. Protože ale rybám se daří spíše v mělkých vodách, tak bylo rozhodnuto hladinu snížit. Stavbu Rožmberka plánoval již Štěpánek Netolický, ale bál se množství vody z povodí Lužnice. Jeho nástupce Jakub Krčín

rybník realizoval a současně vybudoval Novou řeku, která se na Rozvodí odděluje od Lužnice a odvádí část vody z povodí Lužnice do povodí Nežárky a chrání tak rybník Rožmberk před velkou vodou. Objem zadržované vody je přibližně 6,2 mil. m³. A o tom, že je hráz postavena opravdu důkladně, svědčí i důkaz z doby nedávné – při povodních v r. 2002 Rožmberk zachytil desetinásobek (asi 70–75 mil. m³) svého objemu, rozlil se na plochu 2300 ha, ale uchránil povodí Lužnice od větších škod. Těleso hráze vyvázlo bez poškození, zle poničen byl bezpečnostní přeliv mimo hráz. Dá se tedy mluvit spíše o přehradní nádrži než o rybníku. Kvůli čistotě vody v Lužnici se rybník nesmí hnojit, jeho úrodnost je proto nižší a tak se zde loví zpravidla ve dvouletých cyklech. Kolem rybníka vede Naučná stezka Rožmberk.

Město Lomnice nad Lužnicí

Město Lomnice nad Lužnicí leží při hranici CHKO Třeboňsko 10 km severozápadně od Třeboně. Dnes má necelých 1800 obyvatel. První písemné zprávy o Lomnici pocházejí z roku 1220. Od roku 1381 byla vlastnictvím krále Václava IV., který ji r. 1382 povýšil na město. To se rozkládalo pod stejnojmenným hradem. Novým majitelem hradu a města se stal Oldřich II. z Rožmberka, který nechal hrad na konci husitských válek zbořit. Rožmberkové v okolí města nechali vybudovat řadu rybníků, např. Velký a Malý Tisý (dnes národní přírodní rezervace), Dvořiště a Rožmberk. Jejich stavitelem byl nejdříve počátkem 16. století Štěpánek Netolický, který stál i u vzniku Zlaté stoky, později Jakub Krčín z Jelčan. Lomnice zůstala ve vlastnictví Rožmberků do roku 1611. Ve třicetileté válce bylo město těžce poničeno. Dne 9.11. 1618 se poblíž odehrála bitva u Lomnice. Roku 1660 se stala majetkem Schwarzenberků, kteří ji zakoupili s třeboňským panstvím. Přídomek „nad Lužnicí“ obdržela Lomnice v období josefínských reforem r. 1789, a to i přes to, že je od Lužnice vzdálena přes 2 km. V období první republiky byla sídlem jednoho ze tří soudních okresů třeboňského politického okresu. K historickým památkám patří kostel sv. Václava a kostel sv. Jana Křtitele, radnice na náměstí a Husova kaple. Ubytování a stravování: www.lomnice-nl.cz.

Město Třeboň

Téměř devítitisícové město Třeboň je po Táboru druhým největším městem při cyklistické cestě Lužnice. Třeboň je nejenom vyhledávaným rekreačním letoviskem, ale je také městem lázeňským. K léčebným účelům se využívají léčebné účinky zdejší rašeliny. Od jižního okraje města se rozprostírá vodní plocha rybníka Svět, která slouží jako přírodní koupaliště a je možné tu provozovat vodní sporty. Na severní okraj rybníka navazuje rozlehlý zámecký park. Severně od města se pak nachází největší český rybník Rožmberk. Kolem rybníka Svět je vyznačena naučná stezka nesoucí název „Cesta kolem Světa“. Další z naučných stezek je u východního okraje města a nazývá se „Hrádeček“. Severním směrem z města je značena naučná stezka „Rožmberk“ a východně od města potom cyklistická naučná stezka „Okolo Třeboně“. Ubytování a stravování: www.itrebon.cz.

První zmínka o osadě Třeboň je z roku 1240. Ve 13. století byla osada povýšena na město, které bylo obehnané hradbami. Ve městě byla postavena tvrz a kostel. Město a okolní panství patřilo od roku 1356 Rožmberkům. V roce 1660 se město dostalo do rukou rodu Schwarzenberků, kteří jej vlastnili až do 20. století. V roce 1379 začal ve městě pracovat pivovar, který dodnes vaří pivo pod značkou Regent. V 19. století byl zahájen provoz v místních rašelinových lázních. Město si zachovalo svůj historický ráz a bylo vyhlášeno městskou památkovou rezervací. Vstup do města zajišťovaly tři vstupní brány, které se rovněž do současné doby dochovaly. Na náměstí a v přilehlých ulicích jsou gotické, renesanční a barokní domy zdobené tvarovanými a členěnými štíty. Ve středu náměstí stojí barokní mariánský sloup pocházející z roku 1781 a v sousedství kamenná kašna zhotovená v 16. století. V parku mezi rybníkem Svět a Opatovickým rybníkem je novogotická hrobka Schwanzenberků s kaplí pocházející z let 1874 až 1877. V centru města je zámek, který v průběhu let prodělal několik přestaveb. Zajímavostí zdejšího zámku je jeho archiv. Zámek obklopuje park, který v 17. století nechal založit Petr Vok.

Trasa 4: Veselí nad Lužnicí - Soběslav

Základní trasa „CC Lužnice“

4. část: Vlkovský ryb. - Klenovice

Délka trasy: 23,0 km **Převýšení: 174 m**

Průběh trasy: na křiž. u Vlkovského ryb. vlevo – souběh se žlutou tur. zn. – za žel. přejezdem vpravo – přes celou obec Vlkov - souběh s 1134 – podél žel. trati - křiž., vlevo po hlav. sil. – nadjezd nad žel. trati - Veselí nad Lužnicí – křiž., vlevo - nám. TGM, vpravo Sokolskou ul. – před sport. halou vlevo – Blatská ul. – křiž., vpravo - Weisova ul. – nadjezd nad dálnici D3 - Žišov – z hlavní sil. vpravo - souběh s červenou tur. zn. – polní a lesní cesta – Dráčov, křiž. v obci, vlevo po hlav. sil. - souběh s Greenway Selského baroka – křiž. na konci lesa, vpravo - souběh s 1133 – Vesce, křiž., vpravo – na konci obce vpravo z hlav. sil. – Čeraz, křiž., vlevo – křiž., hlav. sil., vpravo – most přes Lužnici - Soběslav – za mostem vlevo – Tábořské Předměstí - Špačkův Mlýn – Klenovice, Ovčín, sil. most přes Lužnici.

Doporučené vedlejší trasy

4.1. Z Vlkova kolem pískových jezer Horusice I a Horusice

Délka trasy: 6,5 km **Převýšení: 52 m**

Průběh trasy: Vlkov, křiž. v obci, vlevo – souběh s 1134 – most přes Lužnici – hned za mostem vpravo – polní cesta po levém břehu Lužnice – jez. Horusice I – jez. Horusice (přř. koupaliště) – chat. osada Na Slepíčáku – křiž., vpravo – most přes Bukovský potok – zahrádkářská osada Lužnice – garáže, vpravo – most přes Lužnici – rovně podél žel. trati – podjezd pod žel. trati - křiž. s hlav. sil., vlevo - napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

4.2. K Písečnému přesypu a kolem Vlkovské pískovny

Délka trasy: 4,0 km **Převýšení: 5 m**

Průběh trasy: z Vlkova vlevo z trasy CC Lužnice – souběh se žlutou tur. zn. – PR „Písečný přesyp u Vlkova“ (vlevo od trasy) – Vlkovská pískovna (přř. koupaliště) – křiž., vlevo po hrázi mezi Vlkovskou pískovnou, jez. Veselí a jez. Veselí I – polní cesta – podjezd pod žel. trati - křiž. s hlav. sil. , vlevo - Veselí nad Lužnicí - napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

4.3. Z Veselí do Soběslavi kolem dálnice

Délka trasy: 11,6 km **Převýšení: 96 m**

Průběh trasy: Veselí n.L., křiž. tur. znač. cest – most přes Nežárku – třída Čs. armády – křiž. s hlav. silnicí (obchvat města), vpravo – po 500 m vpravo z hlav. sil. – podjezd pod žel. trati – za podjezdem vlevo – před rozvodnou vlevo ze sil. polní spojkou – vpravo po obslužné komunikaci podél dálnice D3 – křiž. s hlav. sil. (!!!), vlevo a po 100 m vpravo ze sil. – lávka přes Doňovský potok – ryb. Nadýmač – křiž. s hlav. sil., vlevo – souběh s 1136 – Soběslav – nám. Republiky – rovně přes hlav. sil. – Bechyňská ul. - napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

4.4. „Polňačkami“ po pravém břehu Lužnice mezi Veselím a Soběslaví

Délka trasy: 11,5 km

Převýšení: 78 m

Průběh trasy: Veselí n.L., křiž. tur. znač. cest – most přes Nežárku – třída Čs. armády – křiž. s hlav. silnicí (obchvat města), vpravo - po 700 m vlevo z hlav. sil. – polní cesta (vpravo plot Madety) – křiž., vpravo lesem - podjezd pod dálnicí – polní cesty, rovně – křiž. s hlav. sil., vlevo – před mostem přes Lužnici u Dráchova vpravo – stále po pravém břehu Lužnice (vpravo kemp Karvánky) – chat. osada Na Švadlačkách – ryb. Švadlačky - můstek přes Dírenský potok – polní cesta vlevo od letiště – Soběslav - křiž., hlav. sil., vlevo (!!!) – po 750 m vlevo z hlav. sil. (směr Bechyňe) – souběh s 1136 - napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

4.5. Soběslav – Klenovice – Skalice - Roudná

Délka trasy: 7,5 km

Převýšení: 94 m

Průběh trasy: Soběslav, nám. Republiky – Palackého ul. – Wilsonova ul. – žel. přejezd - křiž. , rovně přes hlav. sil. (!!!) – po 100 m vpravo – průjezd rovně obcí Klenovice – za rybníkem a restaurací vlevo – za obcí polní cestou vlevo – žel. přejezd - křiž. s hlav. trasou CC Lužnice (Ovčín) – na hlav. sil. vpravo po mostě přes Lužnici – Rybova Lhota – na zač. obce vpravo – Skalice – vlevo na most přes Lužnici – souběh s 1171 a zelenou tur. zn. – chat. osada - roudenské pískovny (kemp, přír. koupaliště) – Roudná - napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

Město Veselí nad Lužnicí

Centrum mikroregionu Veselsko leží na soutoku Bechyňského potoka a řek Lužnice a Nežárky. Dnešní město se 6600 obyvateli vzniklo v roce 1943 sloučením se sousedním Mezimostí nad Nežárkou. Veselí se připomíná již roku 1259 jako trhová osada stojící na důležité solné stezce. Osadě udělil městská práva roku 1362 král Karel IV., přesto po většinu času bylo město v držení Rožmberků. Pořádaly se zde různé panské veselice, odtud název Veselí. Na nejvyšším místě stojí raně gotický kostel Povýšení sv. Kříže ze 13. století, na Malém náměstí je kostelík sv. Floriána a na jihozápadním okraji města kaple sv. Marka. Na náměstí T.G.Masaryka stojí 3 historicky cenné renesanční domy – Stará radnice, Blatské muzeum a budova základní umělecké školy. V bývalém Mezimostí se na severním okraji postupně rozšířil důležitý železniční uzel, který předznamenal i vznik řady průmyslových podniků. Město má rozsáhlý sportovní areál, sídlí zde SOŠ ekologická a potravinářská.

Na Veselsku se nachází poměrně hustá síť značených turistických cest. Poslední dobou přibývá i značených cyklotras. Regionem prochází dálkové cyklistické cesty Greenways, CC Lužnice a CC Nežárka. Pět pískových jezer je ideálním místem pro přírodní koupání a sportovní rybolov. Veselští turisté pořádají každoročně 4 veřejně přístupné akce: poslední sobotu v dubnu je to dálkový pochod a cykloturistická jízda „Krajem rybníků“ , v druhé polovině května cykloturistická jízda „Jaro na Blatech“, v druhé polovině srpna rekreační triatlon „Betonový muž a žena“ a předposlední sobotu v září turistický orientační pochod a orientační cyklojízda „Křčínův labyrint“. Ubytování a stravování: www.veseli.cz.

Město Soběslav

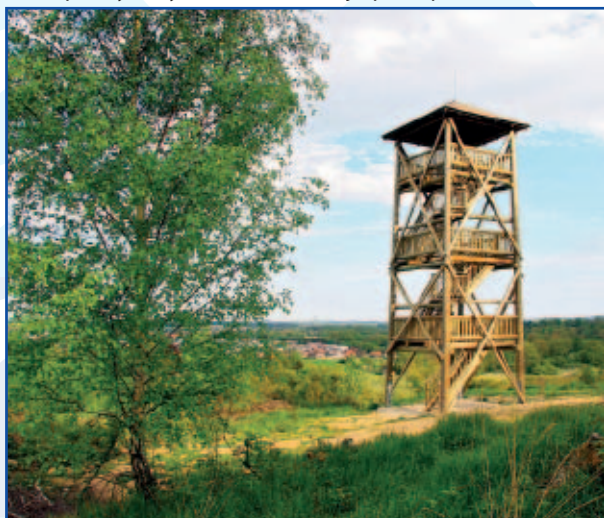
Město Soběslav leží na soutoku Černovického potoka s řekou Lužnicí 20 km jižně od Tábora. Má bohatou historii a množství památek. První písemná zmínka pochází z roku 1293, městská práva obdržela Soběslav v roce 1390. V současné době zde žije přibližně 7300 obyvatel. Rožmberkové, kteří pečovali o město více než 300 let, je ozdobili nádhernými stavbami. Raně gotickým kostelem sv. Petra a Pavla z let 1493 – 1518, u něhož se majestátně vypíná štíhlá 68 m vysoká věž. Krásnou stavbou je i kostel sv. Víta. Byl postaven v letech 1374 - 1390 při městském špitále. Je to jedna z nejvyspělejších

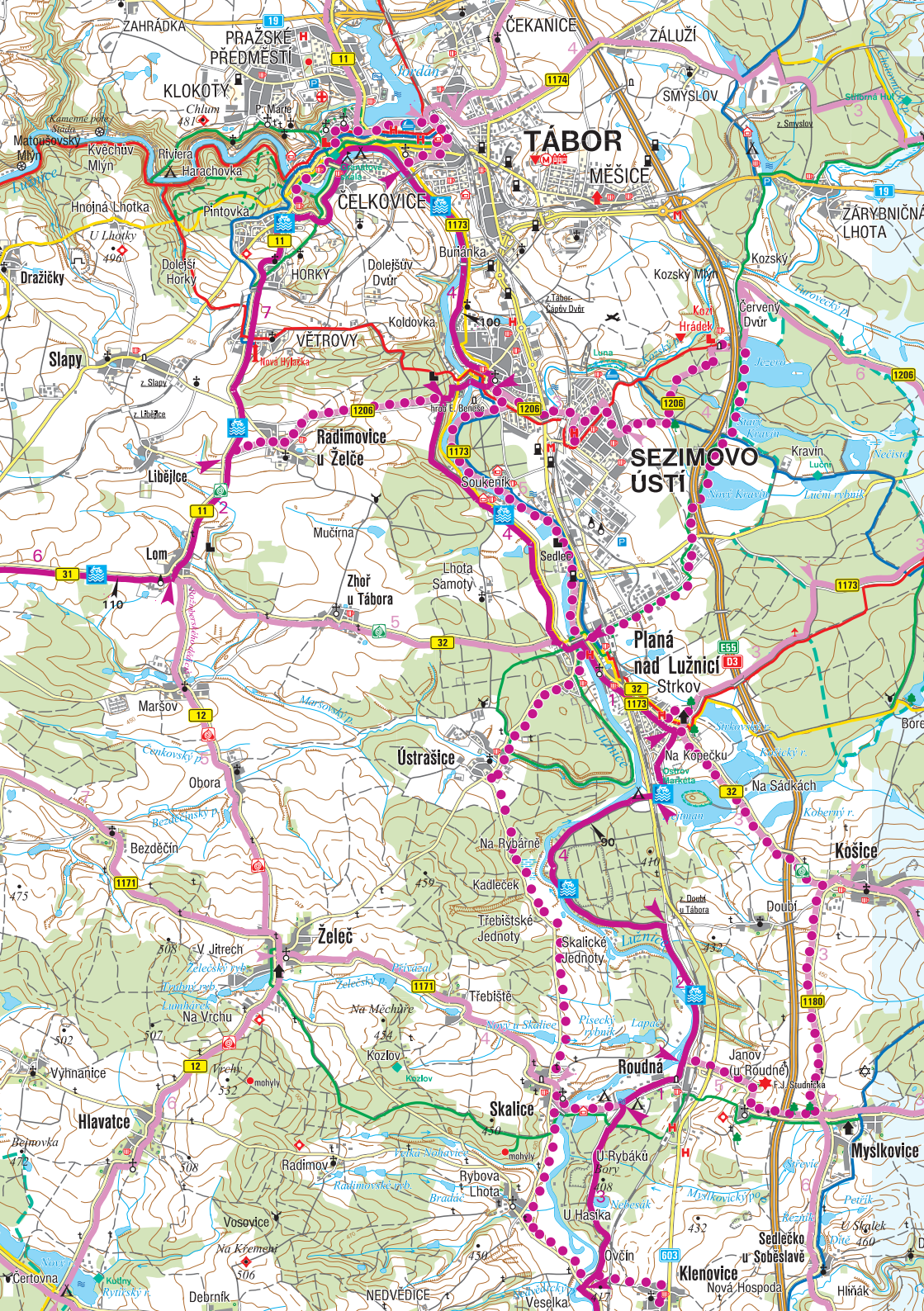
památek české gotiky z doby Václava IV. Další významnou památkou města je hřbitovní kostel sv. Marka. Dnes slouží kostel účelům kulturním jako soběslavská Galerie sv. Marka. V Rožmberském hradu, založeném v druhé polovině 14. století Jindřichem z Rožmberka byl přechodně vězněn v roce 1394 český král Václav IV. Hrad i celá původní část města byly obehnané hradbami zdobenými čtyřmi baštami a vodním příkopem. S hradním palácem je spojena okrouhlá věž Hláška. V 18. století byl hrad přeměněn v pivovar. V jižní části hradní budovy, kde bývala Rožmberská škola založená Petrem Vokem z Rožmberka, je dnes kulturní dům. Na náměstí Republiky je Smrčkův dům z roku 1564, později hostinec „U Černého orla“. Je památný tím, že se zde tajně scházeli čeští bratři. Dnes je v něm umístěno národopisné oddělení husitského muzea. Významnou budovou je rovněž Rožmberský dům z 15. století, ve kterém jsou dnes umístěny přírodovědné sbírky Táborska a Blat. Střed náměstí zdobí starodávná kamenná kašna se sochou sv. Floriana, patrona města. Poblíž kašny, s pohledem na Smrčkův dům, stojí Mariánský sloup s korintskou hlavicí a pozlacenou kamennou sochou Panny Marie. Pochází z roku 1713. Dnes je Soběslav moderním městem s rozsáhlým sportovním areálem, letištěm Aeroklubu a nově otevřeným veřejným koupalištěm, sídlí zde gymnázium a SŠ řemeslná. Ubytování a stravování: www.sobeslav.cz.

Rozhledna Svákov

Rozhledna se nachází cca 630 m západně od města Soběslav v lesním komplexu Svákov, na okraji Svákovského hradiště, téměř na hraně straně nad levým břehem řeky Lužnice. V blízkosti rozhledny končí žlutá turistická značka vedoucí od železniční stanice Soběslav. Lesní cesta k rozhledně je nově opravena a je vhodná jak pro pěší, tak pro cyklisty. Další možností je přístup ze silnice Soběslav - Nedvědice. Asi 800 m před obcí Nedvědice je po pravé straně vjezd do lesa. Konstrukce rozhledny je celodřevěná o celkové výšce 13,5 m. Tato výška byla zvolena záměrně. Město nechtělo vytvořit novou umělou dominantu krajiny, ale stavbu, která nebude při pohledu na Svákov příliš křiklavá a do prostoru Svákova co nejvíce zapadne. Umístění rozhledny využívá velkého převýšení straně na řekou Lužnicí a rozhledna tak poskytuje výborný polokruhovitý výhled východním směrem na město Soběslav, okolní vesnice, horu Choustník atd. Rozhledna je přístupná celoročně, se zavedením poplatku za vstup město nepočítá.

Trasa 5: Planá nad Lužnicí – Sezimovo Ústí - Tábor

Základní trasa „CC Lužnice“

5. část: Klenovice - Lom

Délka trasy: 27,0 km Převýšení: 496 m

Průběh trasy: Klenovice, Ovčín – před mostem přes Lužnici vpravo – sam. U Hasíka – sam. U Rybáků – Roudná, kempy, pískovny (přír. koupaliště) – přes obec vpravo - souběh s 1171 – křiž., vlevo po staré sil. po pravém břehu Lužnice - od žel. st. Doubí vlevo - lesní cesty kolem pískovny – chat. osada – sam. Na Rybárně – pod hlavní sil. do Plané n.L. – ryb. Hejtman – Na Kopečku - křiž. s hlav. sil., vlevo - Strkov – souběh s 32 - Planá nad Lužnicí - přes hlav. sil. po mostě přes Lužnici – vpravo souběh se žlutou tur. značkou – Soukeník – křiž., vpravo - souběh s 1206 – most přes Lužnici – Sezimovo Ústí – za mostem vlevo - souběh s 1173 – Tábor, sídl. Nad Lužnicí - Čelkovice – souběh s 11 - Horky - Větrovy – Lom.

Doporučené vedlejší trasy

5.1. Z Roudné přes Janov a Košice do Plané nad Lužnicí

Délka trasy: 9,0 km Převýšení: 118 m

Průběh trasy: Roudná, křiž. u kapličky, vpravo – souběh s 1171 – podjezd pod žel. tratí a pod hlav. sil. – Janov – nadjezd nad dálnicí D3 – křiž. na zač. Myslkovice, vlevo – souběh s 1180 – Košice, křiž., vlevo – souběh s 32 – nadjezd nad dálnicí D3 – Koberný ryb. – Košický ryb. – křiž., vpravo ze sil. - lipovou alejí do obnoveného zámeckého parku – Strkovský ryb. - souběh s 1173 - Strkov - napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

5.2. Z Roudné přes Ústrašice do Plané nad Lužnicí

Délka trasy: 7,7 km Převýšení: 99 m

Průběh trasy: Roudná, křiž. u pískovny, vlevo – souběh s 1171 – most přes Lužnici – Skalice, křiž., vpravo – neznačená cesta – ryb. Nový u Skalice – Skalické Jednoty – Třebištské Jednoty – Kadleček – Ústrašice, křiž., vpravo – Planá nad Lužnicí - před mostem přes Lužnici - napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

5.3. Z Plané na Kozí Hrádek a Husitskou cestou přes Sezimovo Ústí

Délka trasy: 11,5 km Převýšení: 91 m

Průběh trasy: Planá n.L., křiž. na hlav. sil., vpravo – souběh se zelenou tur. zn. – Nádražní ul. – pod žel. tratí – Chýnovská ul. – stále po zelené tur. zn. – pod dálnicí D3 - ryb. Nový Kravín - ryb. Starý Kravín – ryb. Jezero, křiž., vlevo – souběh s 1206 – pod dálnicí D3 – Kozí Hrádek (odbočka po červené tur. zn. 150 m a zpět) – Husitská cesta (1206) – Mysl. Nechyba - přes celé Sezimovo Ústí až k řece Lužnici - napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

5.4. Z Plané po pravém břehu Lužnice do Sezimova Ústí a „do kopečka“ do Radimovic u Želče

Délka trasy: 8,5 km

Převýšení: 139 m

Průběh trasy: Planá n.L., před mostem přes Lužnici, vpravo – souběh s 1173 a modrou tur. zn. – pravý břeh Lužnice – Sezimovo Ústí, křiž., vlevo – souběh s 1206 – po mostě přes Lužnici – táhlé stoupání – Radimovice u Želče – za obcí napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

5.5. Historickým Táborem

Délka trasy: 4,5 km

Převýšení: 106 m

Průběh trasy: Tábor, křiž. u Lužnice za žel. podjezdem, vpravo – Údolní ul. – souběh s 11 – křiž. vlevo – Hromádkova ul. – přes Budějovickou ul. (!!!) – ul. U Mýta, vlevo – ul. U Bechyňské dráhy – nádraží ČD – aut. nádraží, vlevo – stále souběh s 11 – ryb. Jordán – ul. Čsl. armády, vlevo (!!!) – souběh s Greenway P-W – Palackého ul. – Žižkovo nám. – Koželužská ul., křiž., vpravo – Kotnovská ul., křiž vlevo a po 50 m vpravo – ul. Na Parkánech – Bechyňská ul. – most A. Švehly přes Lužnici – Pintovka - napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

Město Planá nad Lužnicí

První písemná historická zmínka je patrně v dopise biskupa Tobiáše z Bechyně z l. 1288- 9. V té době byla Planá součástí pražského biskupství. Ovšem již na přelomu století 13. a 14. patřila k panství Vítkovců z nedalekého Ústí. Jan z Ústí byl horlivým přívržencem Mistra Jana Husa (pobyt Husa na Kozím Hrádku). Po nástupu katolicky orientovaného Oldřicha je však město husity vypáleno, a tak i Planá se stává drzavou nově založeného husitského Tábora. Součástí tábořského panství je pak Planá nepřetržitě 127 let až do r. 1547. Ten rok Planou kupuje Vilém z Rožmberka, který zde r. 1553 nechal zbudovat dřevěný most přes Lužnici. Roku 1565 panství přebírá Petr Vok. Na jeho žádost udělil císař Rudolf II. Plané právo vybírat mýtné a clo na hlavní cestě. Pro velké dluhy Petra Voka je však obec znovu podstoupena Táboru. Během třicetileté války byla obec velmi zpusťována, což dokazuje první soupis obyvatelstva z r. 1654. Planá čítá pouze 6 dvorů, 1 chalupníka a 5 domkařů. Koncem 17. století získávají Planou Šternberkové a později páni z Lobkovic. Ti se stávají jejími majiteli po dobu téměř dvou set let. Roku 1666 je přestavěn původně gotický kostel sv. Václava z r. 1357. Po roce 1848 se Planá stala samosprávnou obcí s osadami Strkov a Lhota Samoty. Dalším mezníkem pro rozvoj obce je stavba železnice do Prahy v r. 1869. Až do roku 1946 se provozovala voroplavba. Přes průmyslový rozvoj (závod Silon, Madeta, Masokombinát, Vodní stavby) a ostatní civilizační změny stále plní Planá nad Lužnicí svoji funkci příjemné a vyhledávané rekreační oblasti. V současné době má město přes 3600 obyvatel. Ubytování a stravování: www.plananl.cz.

Město Sezimovo Ústí

Sezimovo Ústí je město rozdělené silnicí č. 603 na dvě části. Část historickou, zvanou Sezimovo Ústí 1 u řeky Lužnice a část novější, nazývanou Sezimovo Ústí 2. První doklad o existenci Ústí je z roku 1250. A týká se zasvěcení tamního klášterního kostela sv. Dominikovi. Roku 1262 vyrovnal testamentem svůj dluh klášteru Vok z Rožmberka a o 10 let později bylo Ústí jmenováno v královské listině v souvislosti s nalezišti stříbra. Postupem doby dosáhlo město svojí vrcholně středověké podoby s domem Pánů z Ústí, klášterem, kostelem a farou, špitálem a třemi předměstími. Mezi nejvýznamnější události v jeho dějinách patří pobyt mistra Jana Husa pod ochranou paní Anny z Vochova a vznik nejstarší husitské obce krátce po jeho upálení. Pak zde byl život ukončen v roce 1420, kdy sami husité město vypálili snad z vojensko-strategických, snad z náboženských důvodů a zanechali zde vše, co připomínalo staré pořádky. Dnešní Sezimovo Ústí je moderní město se třemi základními školami, střední školou, dvěma kiny, obchody, moderní infrastrukturou a dopravní dostupností. Ve městě je

tříhvězdičkový hotel s bazénem, motorest, chatová osada, fotbalové i házenkářské hřiště, tenisové kurty, sauna, kuželky. Odkaz města je tedy významný, historicky zcela jedinečný a neměl by upadnout v zapomnění. Vždyť nebýt Sezimova Ústí, středověkého centra obchodu, řemesel a kolébky husitství, nemohl být založen Tábor, kde bylo Husovo učení zvěčněno. Mezi zajímavosti města patří přírodní památka Luna, Benešova vila a Kozí Hrádek. Ubytování a stravování: www.sezimovo-usti.cz

Město Tábor

Město Tábor je dnes druhým největším jihočeským městem s více než 35 tisíci obyvateli a stalo se významným dopravním, hospodářským a kulturním centrem regionu. Romantická tábořská krajina rozprostírající se v povodí poklidné řeky Lužnice patří díky velkému množství historických památek a svým přírodním krásám k nejnavštěvovanějším místům v Česku. Město je neodmyslitelně spojeno s husitským hnutím a jeho velkými osobnostmi – zejména Janem Žižkou z Trocnova, spoluzakladatelem husitského Tábora. Na místě dávného osídlení byl ve 13. století vybudován hrad a město Hradiště. Strategické polohy města využili zradikalizovaní husité, kteří převedli zbytek obyvatel z nedalekého Sezimova Ústí na místo bývalého Hradiště. Založili zde roku 1420 vojenská město, odkud pod vedením tábořských hejtmánů vedli své vítězné výpravy. Tábor vznikl na mimořádně výhodném místě – z jihu jej obtéká řeka Lužnice, do níž se hlubokým údolím vlévá Tisemenický potok. Vodní toky spolu se skalnatými srázy a vybudovaným opevněním vytvořily proslulou nedobytnost husitského Tábora. Po porážce radikálních husitů v bitvě u Lipan došlo ke smíru Tábořských s císařem Zikmundem a roku 1437 byl Tábor povýšen na královské město. Během staletí prošlo město mnoha stavebními proměnami, ale svůj středověký charakter si uchovalo až dodnes. Historické jádro je díky systému zástavby a množství zachovaných památek městskou památkovou rezervací. Příjemnou procházku křivolakými uličkami Starého města mohou návštěvníci zakončit výstupem na jedinou zachovalou věž původního hradu Kotnov, ze které se nabízí výhled nejen na historické jádro města, ale i na nedaleký barokní chrám v Klokotech - známé poutní místo. V samotném centru města se rozprostírá nejstarší údolní nádrž ve střední Evropě, zvaná Jordán z roku 1492. Husitský Tábor nejlépe poznáte, když navštívíte mezinárodní festival - Tábořská setkání, pořádaný každoročně v polovině září. Tábor se stal díky rozsáhlé stavební a průmyslové činnosti moderním městem, jehož význam přesahuje hranice regionu. Aglomerace Tábora, Sezimova Ústí a Plané nad Lužnicí vytváří druhou největší koncentraci obyvatel i hospodářských aktivit v jižních Čechách. Najdete zde divadlo, kino, muzeum, řadu galerií a výstavních sálů, zimní stadion, plavecký stadion s aquaparkem, nemocnici, odloučené pracoviště vysoké školy a řadu středních škol. Tábor je známý pravidelně pořádaným světovým pohárem v cyklokrosu a mezinárodním triatlone. Prochází jím také mezinárodní cyklotrasa Greenways Praha – Vídeň a řada regionálních cyklotras a pěších tras. Ubytování a stravování: www.mesto-tabor.cz.

Trasa 6: Malšice - Bechyně

Základní trasa „CC Lužnice“

6. část: Lom - Bechyně

Délka trasy: 22,0 km **Převýšení: 296 m**

Průběh trasy: Lom, křiž., vpravo souběh s 31 – Malšice, křiž., vlevo – Čenkov, křiž., rovně po sil. č. 137 – před Třebelicemi vpravo po vedl. sil. - přírodní park Kukle – les. křiž., vlevo – Černýšovice, křiž. za obcí, vpravo - souběh s 1136 – Hutě – most přes Lužnici – Bechyně, křiž. před nádražím, vpravo – most přes říčku Smutnou – 130. km CC Lužnice

Doporučené vedlejší trasy

6.1. Malšice – Příběnice a zpět

Délka trasy: 9,0 km **Převýšení: 185 m**

Průběh trasy: Malšice – souběh s modrou tur. zn. – dvůr Karolín – býv. háj. Příběnice – prudký sjezd lesní cestou – Příběnice-podhradí - řeka Lužnice – (možnost výstupu 100 m po žluté tur. zn. ke zříc. hradu Příběnice) – stejnou cestou zpět - Malšice - napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

6.2. Malšice – Bečice – Stádlecký most – Dobronice – Haškovcova Lhota - Bechyně

Délka trasy: 19,2 km **Převýšení: 228 m**

Průběh trasy: Malšice, křiž., vpravo – Nové Lány – Staré Lány – Bečice – Lužničanka, křiž., vlevo - po levém břehu Lužnice – souběh s červenou tur. zn. – chat. osady - Suchomelův Mlýn - Stádlecký řetězový most – za mostem po pravém břehu Lužnice – souběh s červenou tur. zn. - chalupa U Marků (!!! – 100 m vést kolo) – chat. osada Liška - prudké stoupání ke kostelíku před Dobronicemi – Dobronice u Bechyně, zříc. hradu - opustit červenou tur. zn., vpravo – na konci obce vlevo – polní cesty kolem samot Ovčín a Větrov – na hlav. sil. vpravo a po 100 m vlevo - Haškovcova Lhota, křiž., vpravo – na konci obce vlevo polní cestou – po 1,7 km křiž., rovně - souběh se zelenou tur. zn. – „Švestková alej“ – Bechyně - napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

6.3. Čenkov – Dobřejiice – Stádlec – Dobronice - Černýšovice

Délka trasy: 16,8 km **Převýšení: 270 m**

Průběh trasy: Čenkov, křiž. před žel. st., vpravo – souběh s 31 – háj. Obora – Dobřejiice – Stádlecký řetězový most přes Lužnici – Podhrázský Mlýn – Stádlec, křiž. vlevo a po 400 m opět vlevo – stále souběh s 31 – Křída – Staré Sedlo, křiž., vlevo – po 1,4 km křiž., rovně (opustit 31) – po 400 m křiž., vlevo – Dobronice u Bechyně, zříc. hradu – most přes Lužnici – souběh s modrou tur. zn. – rovně prudce vzhůru 900 m lesní cestou - napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

6.4. „Kolečko Petra Chaloupka“ k husitské hoře Tábor

Délka trasy: 35,0 km **Převýšení: 412 m**

Průběh trasy: Bechyně, křiž. před žel. st., vpravo – souběh se zelenou tur. zn. - polní cesta - „Švestková alej“ – křiž., vlevo – Mlýn Na Prádle – most přes říčku Smutná – Radětice, křiž. za kapličkou, vlevo (opustit zelenou tur. zn.) – polní cesta k lesu (na kraji lesa odbočka 200 m vpravo k rozhledně a zpět) – rovně lesní cestou (Přírodní park Plziny) – háj. Soví, vlevo – souběh se zelenou tur. zn. – Borovanský

potok (mělký brod) – osada Nepomuk – osada Karlov – Nemějice, křiž., vlevo – stále po zelené tur. zn. – hora Tábor (504 m n.m.) – na svahu megalitická stavba: kamenný kruh Kromlech – zpět po zelené tur. zn. až do Nepomuku, křiž., vlevo – souběh s modrou tur. zn. – Borovany, křiž., vlevo – kostelík Sv. Rosalie – ryb. Koloměř, křiž., vpravo (opustit modrou tur. zn.) – neznač. sil., rovně – Radětice – Bechyně – napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

Stádlecký řetězový most

Jeden z posledních dochovaných nejen českých, ale i střeoevropských empírových řetězových mostů, byl postaven v roce 1847 firmou Vojtěcha Lanny přes Vltavu v Podolsku, kde sloužil 113 let na důležité obchodní cestě z Bavorska do Haliče. Nahradil tehdy původní starý přívoz. Most v Podolsku stál až do roku 1960, kdy byl před napuštěním Orlické přehrady rozebrán. V Čechách bylo navrženo na 13 lokalit vhodných pro znovu postavení mostu. Nakonec byla vybrána lokalita u Markova mlýna nedaleko Stádlce. I když byly při rozebrání všechny části pečlivě očíslovány, bylo po desetiletém uskladnění jeho znovusestavení velmi obtížné. Znovu sestavený most začal sloužit v roce 1974. Základní nosnou konstrukci tvoří do dvou dvojic uspořádané čtyři řetězy. Každá ze dvojic řetězů má svislou rozteč 430 mm. Řetězy jsou uloženy na dvou kamenných pylonech, které mají tvar bran o rozměrech 4 x 9 x 10 m. Most je dlouhý 157 m a skládá se z 2 000 kvádrů a 1 100 ocelových částí o hmotnosti 102 tun. Rozpětí mostu mezi branami je 91 m, výška pylonů 10,25 m, průjezdní profil bran je 3,8 m. Mostovka v šířce 6,4 m, tvořená z dřevěných mostin, se nachází ve výšce 5 m nad hladinou. Přejíždějící vozidla nesmějí mít větší hmotnost než 1 tunu a šířku 2 m. Krátce po svém sestavení se na novém místě natáčel film Dým bramborové natě a na chvíli se objevil i ve filmu Jízda.

Zřícenina hradu **Příběnice** se nachází na ostrohu nad levým břehem Lužnice nedaleko Tábora. Hrad se v písemných pramenech poprvé připomíná roku 1243. Založili ho Vítkovci jako mocenskou demonstraci na severním okraji své rozsáhlé domény, ležící kromě jižních Čech i za hranicemi království. V 1. polovině 14. století za Petra z Rožmberka byl přestavěn a doplněn o kapli. Na hradě byl vězněn během svého zajetí šlechtou král Václav IV. Dalších úprav se hrad dočkal v průběhu první čtvrtiny 15. století. V roce 1420 ho dobyla tábořská husitská vojska a v roce 1434 byl na základě smlouvy mezi Oldřichem z Rožmberka a Tábořsky spolu s latránem i protilehlým hradem Příbeničky zbořen. Dnes najdeme na místě zbytky mohutné osmiboké věže, základy palácového okrsku a severní čtverhranné věže. Pod hradem při břehu řeky Lužnice najdeme zbytek opevněného latránu s dochovanými relikty domů. Hradní zřícenina Příběnice je volně přístupná.

Zřícenina hradu **Dobronice** se tyčí na skalnatém ostrohu nad pravým břehem řeky Lužnice v nadmořské výšce 440 m, 6 km od města Bechyně. Počátky dobronického hradu sahají do 14. století, kdy byl v majetku veldyků z Dobronic, později pánů z Rožmberka. V 16. století byl hrad pozdně goticky přestavěn a od roku 1691 do 1727 se stal majetkem jezuitů, kteří ho užívali jako letní rezidenci. Po zrušení řádu hrad chátral a postupem času se měnil ve zříceninu. Dominantou hradu je již z dálky patrná okrouhlá věž, poskytující obráncům hradu v případě potřeby poslední útočiště. Do současnosti se dochovaly také pozůstatky hradního paláce ze 14. století, kaple a obytných budov. Otvírací doba a vstupné: www.panství-bechyne.cz.

Trasa 7: Bechyně – Týn nad Vltavou

Základní trasa „CC Lužnice“

7. část: Bechyně – Týn nad Vlt.

Délka trasy: 12,0 km **Převýšení: 131 m**

Průběh trasy: Bechyně, záp. okraj města – souběh s 1093 – Hvoždany, křiž. vlevo – řeka Lužnice, vpravo – stále souběh s 1093 a souběh s červenou tur. zn. – Rosín – Vesce – Koloděje nad Lužnicí, křiž., vlevo po mostě přes Lužnici – za mostem vpravo – Cihelny – Týn nad Vltavou, ul. Kolodějská, Tyršova, alej Míru, Na Vinicích, Dewetterova, Puchmayerova, Železný most přes Vltavu – cíl.

Doporučené vedlejší trasy

7.1. K soutoku Lužnice s Vltavou a zpět

Délka trasy: 4,0 km

Převýšení: 92 m

Průběh trasy: Týn nad Vltavou, alej Míru – souběh s červenou tur. zn. – rozhledna Semeneč, vlevo – souběh se žlutou tur. zn. – Stanice Pomoc přírodě – U Masáka – soutok Lužnice s Vltavou – zpět stejnou cestou – napojení na hlav. trasu CC Lužnice k Železnému mostu.

7.2. Hvoždany – Dražič – Chrástany – Doubravka – Koloděje

Délka trasy: 14,3 km

Převýšení: 194 m

Průběh trasy: Hvoždany, křiž., vpravo – souběh s 1137 – Dražič (možnost prohlídky rodinného pivovaru), křiž. vlevo – Chrástany, křiž. vpravo – Doubravka, křiž. vlevo – stále souběh s 1137 – Hosty – Koloděje nad Lužnicí – napojení na hlav. trasu CC Lužnice.

7.3. Bechyně – Březnice – Týn nad Vltavou

Délka trasy: 21,4 km

Převýšení: 246 m

Průběh trasy: Bechyně, křiž. před žel. st., vlevo – souběh s 1098 – most Duha přes Lužnici – Hodonice – Březnice, křiž. za obcí, vpravo z hlav. sil. – Záhoří, křiž. vpravo – stále souběh s 1098 – Čenkov u Bechyně – Smilovice – křiž., rovně přes hlav. sil. – Dobšice, křiž. za obcí, vpravo – Třítím – prudký sjezd k Vltavě – křiž., vpravo – po pravém břehu Vltavy do Týna nad Vltavou – souběh s 1079 a 1060 – Týn nad Vltavou, Železný most.

7.4. Z Týna na hráz Hněvkovické přehrady a kolem JETE zpět

Délka trasy: 18,3 km

Převýšení: 305 m

Průběh trasy: Týn nad Vltavou, Železný most – Vltavská CC („V“) – souběh s 1079 – po pravém břehu Vltavy – Břehy – Hněvkovice na prav. bř. Vltavy, křiž. rovně – po hrázi vodní nádrže Hněvkovice – za hrází vpravo po hlav. sil. – křiž., rovně (opustit „V“) – býv. Březí u Týna n. Vlt. – zámek Vysoký Hrádek, Informační středisko Jaderné elektrárny Temelín – souběh s 1095 – Křténov – křiž., rovně přes hlav. sil. a přes žel. přejezd – Bohunice, křiž., vpravo – souběh s 1078 – Týn nad Vltavou, Železný most.

Město Bechyně

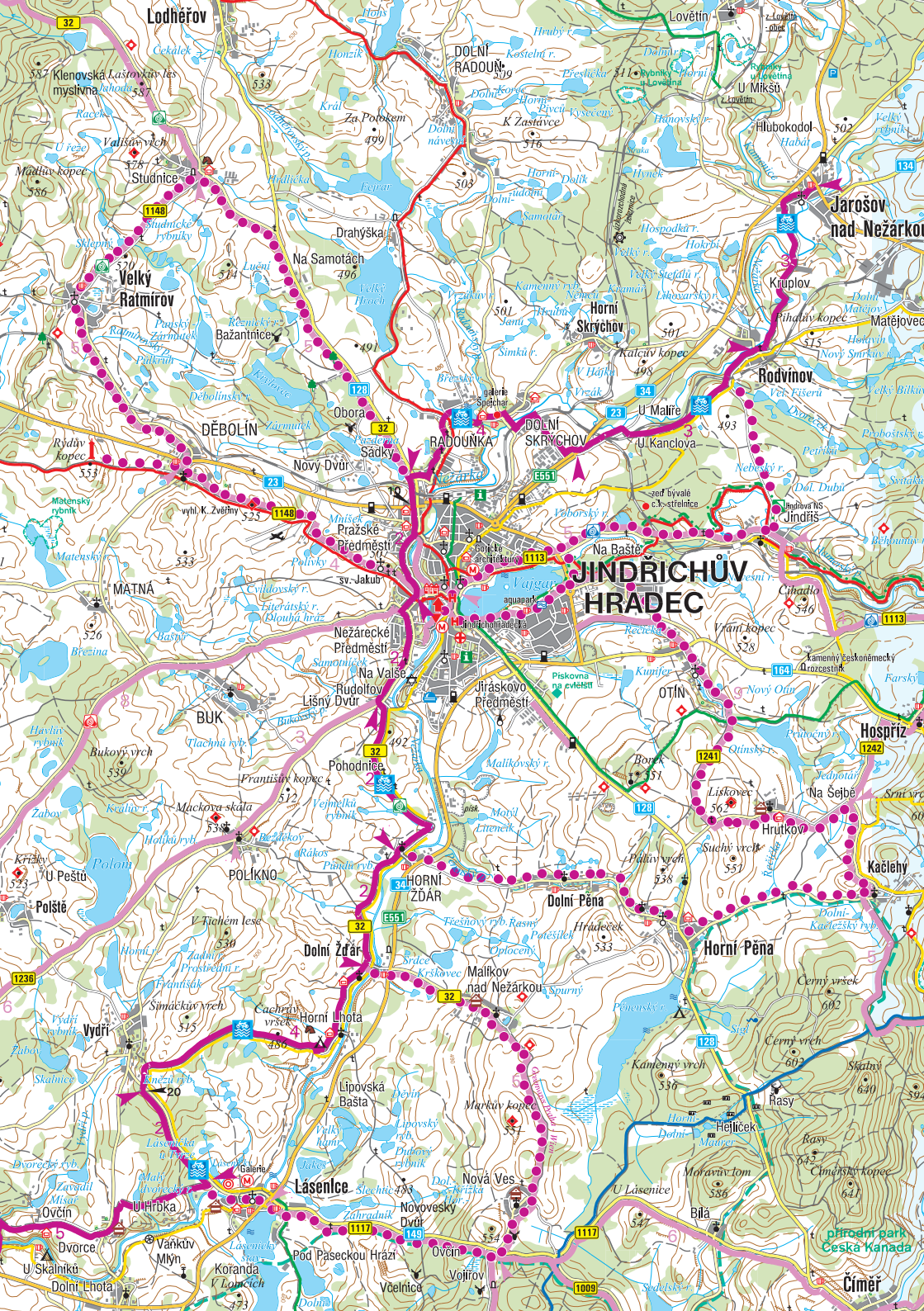
Město Bechyně leží v malebné lesnaté krajině na soutoku řeky Lužnice a říčky Smutné, cca 20 km od Tábora. Bechyně byla založena Janem Lucemburským kolem roku 1323, nejvýznamnější majitelé Bechyně byli Šternberkové, na které upomínají náhrobní kameny v klášterním kostele. Nyní má asi 6 000 obyvatel a je proslulá zejména lázeňstvím a výrobou keramiky. V okolí Bechyně najdou milovníci turistiky lokality s dobře značenými stezkami jak pro pěší, tak pro cykloturisty. Často navštěvovaným místem je údolí Lužnice pod Bechyní, kde skalní masiv obklopující řeku vytváří mimořádně romantická místa. Dominantou náměstí s řadou historických domů je děkanský kostel sv. Matěje. Kostel vznikl na přelomu 13. a 14. století a dnešní podobu získal po přestavbě v roce 1740. Komplex bechyňského zámku je veřejně přístupný a prohlídková expozice představuje především historicky nejvýznamnějšího majitele panství Petra Voka z Rožmberka. V bývalé zámecké sýpce je umístěno muzeum Vladimíra Preclíka, v bývalém zámeckém pivovaru jsou umístěny výstavní expozice keramiky Alšovy jihočeské galerie, tvořené převážně exponáty z mezinárodních keramických symposií. Hasičské muzeum s unikátní sbírkou staré hasičské techniky bylo v roce 2013 přestěhováno z náměstí T. G. Masaryka do budovy vedle autobusového nádraží. V roce 2006 zahájilo provoz Muzeum turistiky, které provozuje Klub českých turistů. V roce 1903 vyjela poprvé na trať Tábor-Bechyně elektrická vlaková souprava z dílny Ing. Františka Křižíka, první elektrifikovaná železnice v bývalém Rakousku-Uhersku. V roce 1928 překlenul hluboké údolí Lužnice ve výšce 50 m nad řekou svým odvážným obloukem nový železobetonový most, nazývaný „Duha“. Ubytování a stravování: www.mesto-bechyně.cz.

Město Týn nad Vltavou

Město Týn nad Vltavou, které má v současné době již přes 8 tisíc obyvatel je jedním z nejstarších sídel na jihu Čech. Město je rozloženo po obou březích řeky Vltavy, nedaleko jejího soutoku s Lužnicí. Počátky Týna nad Vltavou se datují již do první poloviny 11. století, kdy bylo území v majetku pražského biskupství. Bylo zde vybudováno opevněné sídlo biskupského správce a v jeho blízkosti se rozrostla osada. Na místě původního správního sídla byl v první polovině 13. století založen hrad. Hrad zanikl koncem 17. století, dnes můžeme na jeho místě spatřit renesanční kamenný most, hradní příkop a pozůstatky valů. K roku 1229 se vztahuje první písemná zpráva o městě, která mimo jiné zmiňuje dřevěný most, tehdy jediný na úseku Vltavy mezi Českými Budějovicemi a Prahou. Město bylo v průběhu historie významné rovněž jako překladiště soli z gmundenské oblasti, byly zde postaveny dvě solnice, sůl se zde skladovala i prodávala. K přepravě soli a dalšího zboží byly používány jak lodě, tak vory. Vltavotýnsko zůstalo centrem vorařství až do počátku 20. století. Město Týn nad Vltavou je významným střediskem kulturního dění. V centru je možné navštívit Městské muzeum a prestižní Městskou galerii U Zlatého slunce (dříve ART CLUB), v níž vystavují přední čeští výtvarní umělci. Tradici získaly rovněž každoroční koncerty vážné hudby v chrámu sv. Jakuba. Město se může také pochlubit raritou - otáčivým hledištěm. Divadelní společnost Vltavan zde pořádá svá představení, která každoročně po celou letní sezónu navštěvují tisíce diváků. Pro svoji polohu se Týn nad Vltavou řadí k oblíbeným turistickým cílům. V bezprostřední blízkosti města se nachází přehradní nádrže Orlík a Hněvkovice - ráj pro rybáře a milovníky vodních sportů. Město leží na konci vzdutí přehradní nádrže Orlík, mezi přehradní hrází a Týnem nad Vltavou funguje lodní doprava. Ubytování a stravování: www.tnv.cz.

JINDŘICHŮV HRADEC

Lodňeřov

Lovětín

DOLNÍ
RADOUNKA

Jaroslav
nad Nežárkou

Velký
Ratmírov

RADOUNKA

DOLNÍ
SKVRŇOCHOV

Rodvínov

DĚBOLÍN

MATNÁ

JINDŘICHŮV
HRADEC

Hospříz

BUK

OTÍN

Kačelny

Polštitě

HORNÍ
ZDAR

Dolní Pěna

Horní Pěna

Vydří

Lasenice

Nová Ves

Nová Ves

U Hroka

Pod Paseckou Hrazi

Ovečín

Nová Ves

U Skalkině

Pod Paseckou Hrazi

Ovečín

Nová Ves

Čiměř

Trasa 8: Jarošov nad Nežárkou – Stráž nad Nežárkou

Základní trasa „CC Nežárka“

1. část: Jarošov n.N. – Stráž n. N.

Délka trasy: 27,0 km Převýšení: 344 m

Průběh trasy: Jarošov nad Nežárkou, náměstí – začátek cyklistické cesty Nežárka (značeno modrým čtvercem s vlnkou, symbolem kola a tmavým „N“) – možnost odbočit ze sil. 150m vlevo kolem sport. areálu přímo k soutoku Kamenice a Žirovnice (zdrojnice Nežárky) a zpět – po silnici na most přes Kamenici, vlevo a rovně – most přes Nežárku – osada Kruplov, křiž. vpravo – polní cesta – křiž. vpravo – souběh se žlutou tur. zn. – Rodvínov – křiž. 1 km za Rodvínovem, rovně (opustit žlutou tur. zn.) – 3 žel. přejezdy – přes hlav. sil. (!!!) – Dolní Skryčchov – křiž. u aut. zast., vpravo – most přes Nežárku – za mostem vlevo – Radouňka, křiž. vlevo – souběh s červenou tur. zn. – křiž., vpravo (opustit červenou tur. zn.) – po 250m křiž., vlevo – souběh s cyklotrasou 32 – po 32 přes celý Jindřichův Hradec – Lišný Dvůr – stále po 32 – Horní Žďár – Dolní Žďár (zde opustíme 32) – pravý břeh Nežárky – souběh se žlutou tur. zn. – Horní Lhota – Vydří – před obcí Lásenice vpravo polní a lesní cestou (opustit žlutou tur. zn.) – Malý Dvorecký ryb. – Dvorce – za obcí vpravo kolem chat. osady Ovčín – mosty přes Vydří potok a přes Nežárku – stará cesta do Stráže – souběh se žlutou tur. zn. – Stráž nad Nežárkou, náměstí.

Doporučené vedlejší trasy

8.1. Z Rodvínova Jindřišským údolím k Vajgaru

Délka trasy: 10,7 km Převýšení: 85 m

Průběh trasy: Rodvínov, křiž. za žel. st., vlevo – neznáč. sil. – Jindřiš, křiž. vpravo – souběh s 1113 – kolem Hamerského potoka – Voborský ryb. – rovně přes hlav. sil. (!!!) – Jindřichův Hradec – kolečko kolem celého ryb. Vajgar (možnost navštívit aquapark) – napojení na hlav. trasu CC Nežárka.

8.2. Vajgar – Kačlehy – Horní a Dolní Pěna - Horní Žďár

Délka trasy: 16,7 km Převýšení: 189 m

Průběh trasy: Jindřichův Hradec, hráz ryb. Vajgar – Vídeňská ul., křiž., vlevo – Jáchymova ul. – po kruh. objezdu rovně přes hlav. sil. (!!!) – Jitka a.s., vpravo – Otín – rovně přes hlav. sil. (!!!) – Hrutkov – stále po 1241 – Kačlehy (možnost odbočit ke Kačležskému ryb. – přír. koupaliště) – křiž. v obci, vpravo (opustit 1241) – Horní Pěna, křiž. vpravo a po 300m vlevo z hlav. sil. – Dolní Pěna – Horní Žďár – rovně přes hlav. sil. (!!!) – most přes Nežárku – napojení na hlav. trasu CC Nežárka.

8.3. Na rozhlednu Rýdův kopec

Délka trasy: 16,3 km Převýšení: 167 m

Průběh trasy: Jindřichův Hradec, Radouňka, křiž. s 32, vpravo – souběh s 32 – Na Samotách – křiž., vlevo – Studnice, křiž. vlevo – souběh s 1148 – Velký Ratmírov, rovně – Děbolín, rovně přes hlav. sil. (!!!) – křiž., vpravo – souběh s červenou tur. zn. – rozhledna Rýdův kopec – zpět stejnou cestou do Děbolína – rovně souběh s 1148 – vyhlídka K. Zvěřiny – kolem letiště – napojení na hlav. trasu CC Nežárka.

8.4. Dolní Žďár – Malíkov – Nová Ves – Lásenice

Délka trasy: 9,5 km

Převýšení: 124 m

Průběh trasy: Dolní Žďár, po mostě přes Nežárku - rovně přes hlav. sil. (!!!) – souběh s 32 – Malíkov nad Nežárkou, kříž. vpravo – vyhlídkový Markův kopec – Nová Ves – háj. za obcí, kříž. vpravo – souběh s 1117 – Novoveský Dvůr – Lásenice, rovně přes hlav. sil. (!!!) – most přes Nežárku – za obcí napojení na hlav. trasu CC Nežárka.

Řeka Nežárka

Nežárka je nejvýznamnější pravostranný přítok řeky Lužnice. Je dlouhá 56,2 km (společně se svou delší zdrojnicí Žirovnicí má celkovou délku 86,1 km). Plocha jejího povodí měří 1000,1 km². Řeka Nežárka vzniká soutokem říček Kamenice a Žirovnice v Jarošově nad Nežárkou v nadmořské výšce 471 m. Nejprve její tok míří jihozápadním směrem k Jindřichovu Hradci. Od Jindřichova Hradce teče řeka na jih k obci Lásenice, u které postupně obrací svůj tok směrem na západ. Dále po proudu u Stráže nad Nežárkou se řeka stáčí na severozápad. Tento směr si ponechává až ke svému ústí do Lužnice ve Veselí nad Lužnicí v nadmořské výšce 408 m. Původně se řeka jmenovala Včelnice. Nežárka, podle jindřichohradeckého předměstí, se jí začalo říkat kolem roku 1500. Ve Veselí nad Lužnicí nad posledním jezem odbočuje z Nežárky vlevo propojovací kanál Degárka, který odvádí část vody do Lužnice. Vedle Hamerského potoka přijímá Nežárka rovněž z levé strany ještě umělé koryto Nové řeky.

Město Jindřichův Hradec

Historické jádro Jindřichova Hradce je městskou památkovou rezervací. První písemná zmínka o městě je z roku 1220. Ještě předtím bylo na tomto místě nejspíš slovanské hradiště a rozlehlé neobydlené hvozdy. Teprve s příchodem Vítkovců na konci 12. století přichází do těchto končin více lidí. Stejně jako ostatní Vítkovci i páni z Hradce používali ve svém erbu pětिलistou růži (dodnes je pětिलistá zlatá růže nesená dvěma lvy znakem města). Na začátku 13. století byl na základech starého slovanského hradiště vystavěn gotický hrad. Vrcholu rozvoje dosáhlo město v 16. století. Ke gotickým stavbám se přidávaly stavby renesanční a při sčítání lidu po třicetileté válce byl Jindřichův Hradec dokonce druhým největším městem celého Českého království. Gotický hrad byl s postupem času přestavěn na renesanční zámek (došlo k tomu v průběhu 16. století). Mezi významné pamětihodnosti města patří vedle zámku zámecký vodní mlýn, Krýzovy jesličky - největší mechanický lidový betlém na světě, Dobrovského palírna, Probošství, Františkánský klášter - kpt. Jaroše 98. Jindřichův Hradec je pravděpodobným rodištěm Adama Michny z Otradovic. V letech 1831 - 1835 pobýval v místním pivovaru Bedřich Smetana. Jindřichův Hradec byl také prvním městem, kde bylo osvětlení zajištěno elektrinou. Roku 1888 došlo na přestavbu bývalého vodního mlýna na Křížíkovu elektrárnu. Dnešní Jindřichův Hradec s více než 22 tisíci obyvateli je moderním průmyslovým a kulturním městem s výrazným zaměřením na cestovní ruch a aktivní turistiku. Více informací včetně nabídky ubytování a stravování: www.portaljindrichuvhradec.cz.

Rozhledna Rýdův kopec u Děbolína

Rozhledna Rýdův kopec se nachází za obcí Děbolín, cca 6 km od Jindřichova Hradce. Je volně přístupná každý den v období od dubna do října od 8:00 do 20:00 hodin. Rozhledna o celkové výšce 33 m stojí v nadmořské výšce 551,5 m n. m. a je dominantou širokého okolí. Vyhlídková terasa je umístěna ve výšce 24 m a návštěvníci na ni mohou vystoupat buď po točitém ocelovém schodišti čítajícím 102 schodů, nebo po dřevěném schodišti o 128 schodech. Architektonické a konstrukční řešení rozhledny je založeno na ideji trigonometrických bodů, které polohopisně a výškopisně měří volnou krajinu. Rozhledna byla dokončena v roce 2014 a stala se tak vedle nové tábořské Hýlačky druhou nejmladší rozhlednou v Jihočeském kraji.

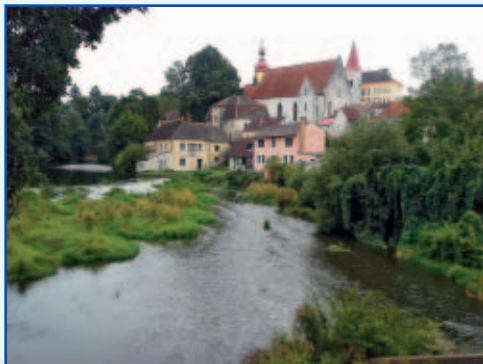

Trasa 9: Stráž nad Nežárkou – Veselí nad Lužnicí

Základní trasa „CC Nežárka“ 2. část: Stráž n.N. – Veselí n.L.

Délka trasy: 26,0 km Převýšení: 102 m

Průběh trasy: Stráž nad Nežárkou, nám. – za městem vpravo po levém břehu řeky – most přes Nežárku u mlýna Šimanov – za mostem vlevo – souběh s červenou tur. zn. – zámek Jemčina, kříž., vlevo – souběh s 1170 – most přes Nežárku – Šputův Mlýn – Stradinka, kříž., vpravo z hlav. sil. (opustit 1170) – souběh se zelenou tur. zn. – ryb. Stejný – samoty Štícha, U Blažků, Pávek – lesní cesty – kříž. tur. zn. „U Meteje“, vpravo – polní cestou na most přes Nežárku – dvůr Metel, kříž. vlevo – souběh se zelenou tur. zn. – háj. Krkavec – ryb. Hluboký u Hamru, kříž., vlevo (opustit zelenou tur. zn.) – most přes Nežárku – Hamr, kříž., vpravo – souběh s modrou tur. zn. – ryb. Hladov, kříž., vlevo (opustit modrou tur. zn.) – po polní cestě k silnici, kříž., vpravo – souběh s 1034 – dvůr Dehetník – žel. podjezd – možnost odbočit vlevo k pískovým jezerům (přír. koupaliště) – žel. nadjezd – Veselí nad Lužnicí, soutok Nežárky s Lužnicí.

Poznámka: část trasy od Meteje do Veselí nad Lužnicí a část doporučených vedlejších tras se nachází na mapě č.4.

Doporučené vedlejší trasy

9.1. Ze Stráže na Velkou Holnou a přes Nítovice do Veselí n.L.

Délka trasy: 25,8 km Převýšení: 194 m

Průběh trasy: Stráž n. N., nám., vpravo – most přes Nežárku – neznač. sil. – Plavsko, kříž. vlevo – souběh s 1236 – Hatín, kříž. vlevo – po 1 km vpravo z hlav. sil. – háj. Na Sýkoře – kříž., vpravo – souběh s 1170 a červenou tur. zn. (možnost odbočit vlevo po šípkách lesními cestami k Lannovu kříži a zpět – necelý 1 km) – hráz ryb. Velká Holná – za hrází kříž., vlevo – háj. Vilémka – dvůr Cikar, kříž., rovně přes hlav. sil. (opustit 1170) – Řehořinky – Nítovice, kříž., vlevo – sil. č. 147 – Vřesná – Drahov – Veselí n.L., nám. TGM.

9.2. Z Jemčiny přes Evzenovo Údolí na Metel

Délka trasy: 10,0 km Převýšení: 29 m

Průběh trasy: Jemčina, kříž., vpravo – souběh se žlutou tur. zn. – lesní cesty Jemčinským polesím – Evzenovo Údolí – ryb. Velký Vydýmač – za ryb., kříž., vlevo – Karštejn – souběh s modrou tur. zn. – rybníky Malý Závistivý a Velký Závistivý – kříž., vlevo po modré tur. zn. – Metel – napojení na hlav. trasu CC Nežárka.

9.3. Hamr – Drahov – Zlukov – Veselí n- L.

Délka trasy: 9,3 km Převýšení: 75 m

Průběh trasy: Hamr, kříž. u ryb. Hluboký u Hamru – souběh se zelenou tur. zn. – rybníky Hluboký Sax a Přední Sax – Drahov, kříž., vlevo po hlav. sil. a po 150 m vpravo z hlav. sil. – stále po zelené tur.

zn. – Zlukov, křiž., vpravo po hlav. sil. a po 180 m vlevo z hlav. sil. – polní cesta k lesu Klobásná – lesní cestou po zelené tur. zn. k nádraží ČD ve Veselí n. L. (po lávce přes žel. tratě), křiž., vlevo – tř. Čs. armády – Veselí n.L., nám. TGM

9.4. Z Metele na vyhlídkový Chlum a do Veselí n.L.

Délka trasy: 19,4 km

Převýšení: 146 m

Průběh trasy: Metel, rozc. před háj. Krkavec, rovně – 1 km po neznač. cestě – křiž., vlevo – souběh se žlutou tur. zn. – Novopleský ryb. – ryb. Skopaný – křiž., vpravo po hlav. sil. a po 170 m hned vlevo po vedlejší sil. – Pleše – na zač. obce odbočka vlevo – polní cesta na kopec Chlum (514 m n.m. – kruhový rozhled) – zpět do obce Pleše – na křiž. vlevo a na hlav. sil. opět vlevo – 2,1 km po hlavní sil. (!!!) – křiž. před žel. přejezdem, vlevo z hlav. sil. (!!!) – souběh s 1195 – kolem žel. trati – křiž., vlevo – Zlukov – stále po 1195 – Veselí n. L., nám. TGM.

Město Stráž nad Nežárkou

Stráž nad Nežárkou je s počtem přibližně 870 obyvatel třetí nejmenší jihočeské město. Nachází se v polovině cesty mezi Jindřichovým Hradcem a Třeboní. Město je spojeno s památkou slavné pěvkyně Emy Destinnové, která zakoupila zdejší zámek, a žila zde až do své smrti v roce 1930. Již několik kilometrů předem oznamuje přítomnost městečka jeho dominanta - věž strážského zámku, která v nezměněné podobě střeží své okolí již několik staletí. Městečko se nachází v nadmořské výšce 452 m v kraji jehož obrovským bohatstvím jsou voda, lesy, písek a rašelina. Je to krajina mokrých luk, kde postávají na jedné noze čápi, kudy protéká řeka Nežárka a navíc je tu množství rybníků a potůčků, jejichž zrcadla chytají slunce, podoby stromů a věže víšek a měst. Je to právě ta líbezná krajina, kterou nám objevili Mánes a Aleš, s nesčetnými laskavými kouty, s kusem meze, s kapličkou v polích, s vinoucí se cestičkou, mostkem se svatým Janem. Mezi hlavní památky města patří kromě zámku také kostel sv. Petra a Pavla, zvonice, budova radnice, kašny a domy na Malém náměstí, které jsou památkově chráněny. Ubytování a stravování: www.straznadnezarkou.cz.

Zámek Jemčina

Lovecký zámek, původně součást panství Pánů z Hradce. Sňatkem přešel r. 1604 na rod Slavatů. Po vymření rodu získává jindřichohradecké panství r. 1691 rod Černínů. Hrabě Jan Rudolf Czernin, císařský tajný rada, zámek a přilehlé pole sí upravil v roce 1790 pro pořádání parforsních honů - ceremoniální společenské události, ke které se sjíždělo panstvo z celé habsburské monarchie. Lovecká společnost po upravených stíhacích alejích sledovala psí smečkou štvaného jelena, s cílem ulovit ho prostřednictvím síly psů (par force de chiens) Zábavy pokračovaly na plesech, hostinách a v hradním hrani na zdejším zámku. V roce 1923 převzal zámek československý stát. Zámek Jemčina nabízí prohlídkovou trasu, kde se seznámíte s historií Jemčiny, dozvíte se více o parforsních honech, historii raketového vojska na zámku, navštívíte konírnu, prohlédnete si unikátní dřevěnou konstrukci jízďárny, čestný dvůr, zámeckou kapli, bunkr velitelského stanoviště raketového vojska a expozici loveckých trofejí. Více naleznete ve fotogalerii. Prohlídky v červnu a září jsou pouze o víkendech v 11:00 a 14:00, v červenci a srpnu každou hodinu. Individuální termín prohlídky pro skupiny nad 5 osob je možné domluvit na telefonním čísle 608 511 381.

Evženovo Údolí a Lannův kříž

Romantické údolí ukryté v rozsáhlém komplexu Jemčinského polesí. Začíná na hrázi rybníka Velká Holná a zelená turistická značka vede zaříznutým údolím podél Holenského potoka nejprve k rybníku Malý Vydýmač a končí na hrázi rybníka Velký Vydýmač, kde je křížovatka se žlutou turistickou značkou. Trasa je určena především pěším turistům a je dlouhá 3 km. Vedle několika rekreačních chalup na místě zvaném Evženovo Údolí je i sezónní hospůdka na Pecáku. Naproti na lesní cestě se nachází velmi hezká Černínova kaplička a po lesních cestách a pěšinách je možno při dobrých orientačních schopnostech najít i zajímavý Lannův kříž v romantickém skalnatém prostředí.

(GPS: N 49°7'19.733'', E 14°51'35.550'')

Jihočeský kraj

Podpořeno z grantového programu Jihočeského kraje 2015
- Podpora cestovního ruchu

Neprodejné

Text: Václav Průcha

Foto: archiv V. Průchy, webové stránky měst

Vydala: Cyklostezka Lužnice, z.s. ve spolupráci
s Nadací Jihočeské cyklostezky

Mapové podklady: Kartografie Praha, a.s.

Tisk: Typodesign s.r.o. - České Budějovice

Náklad: 3 000 ks

*Používání tohoto průvodce je na vlastní riziko.
Za případné úrazy a škody všeho druhu nelze převzít právní odpovědnost.
Stav popsaných cyklotras se může v průběhu času měnit.*